

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המסעודדים לשקידה בתורה הקדושה
02-3733111 וברורים: 02-3733111
חודש אדר תשפ"ג | עלון מס': 333

פרשת תרומה

לאורם נלך

מה הצטיק את ר' ישראל רצה לפני פטירתו?

רבי ישראל ליפקין מהעיר סלנט, המכנה בפי כל רבי ישראל סלנטר, היה מיסד "תנועת המוסר" שהוקמה בליטא והשתרשה כדרך חנוכית לרבבות אלפי ישראל בעולם התורה. נפטר בכ"ה שבט תרמ"ג (לפני 140 שנה).

מצאצאיו המפרסמים: אשת רבה של וילנא הגאון רבי חיים עוזר גרודז'ינסקי זצוק"ל ונינו מרן המשגיח הגאון רבי אליהו אליעזר דסלר זצוק"ל. על שמו נקראו ישיבות, כמו ישיבת כנסת ישראל בסלבודקה (הנקראת כיום ישיבת חברון כנסת ישראל), ישיבת סלבודקה כנסת ישראל בגני ברק, ישיבת אור ישראל בפתח תקוה וישיבת גר ישראל בארצות הברית.

בספר "אור ישראל" מובא ספור אודות רבי ישראל סלנטר בצעירותו. היה זה בערב יום הכפורים, רבי ישראל היה בדרך לבית המדרש להתפלל תפלת מעריב, וכשגש בדרך באחד מעובדי ה' בעירה, ההולך כשהוא שפוף.

אותו עובד ה', שקוע היה בהרהורי התשובה, פחד וחרדת הדין היו נראים על פניו, שהיו רטובות מדמעות. רבי ישראל פנה אליו בדבר מה נחוץ, אולם לא קבל מענה. האדם היה עסוק מאד בעצבונו וחרדתו ולא שם לבו לדברי החזור הצעיר שהלך מולו.

שנים רבות לאחר מכן, בסוף ימיו, היה רבי ישראל משגן לתלמידיו ואומר בהמרה: מה היתה אשמתי שהוא התעמק בהרהורי תשובתו, עד כי לא שם לבו אלי ולא ענה לי? מפאן למדו תלמידיו מוסר, כי גם יהודי זקן וחשוב צריך להסביר פנים לבחור צעיר ולהראות את צהלתו בפניו, ואף אם צלה זה אינה אמתית, ולבו שבור מהרהורי התשובה, בכל זאת עליו להסתיר זאת למול האדם שפוגש בדרך, ולקיים "וילבן שנים מחלב" - טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב" וזהו רצון ה'.

על אחת כמה וכמה שאנו מחיבים להתחסס בכבוד ונעימות לכל חבר וחבר, ולהיות בכלל "המכבד את הבריות".

אף ברגעים האחרונים לחייו כשידע ששעותיו ספורות היתה מחשבתו נתונה לאחרים. בעת מחלתו האחרונה בקניגסברג, העמידו לפניו אדם מיחד לשמש אותו. ביום האחרון לחייו נכנס פתאום רבי ישראל בשיחה עם אותו האיש, שהיה אדם פשוט, על דבר פחד הבריות להשאיר לבד עם נפטר. הוא הסביר לו שהפחד הזה הוא פחד שוא, באשר המת איננו יכול להזיק מאומה, ויש בזה משום סכלות. כעבר שעות אחדות נפטר רבי ישראל, כשרק אותו האיש המשמש היה לבדו בחדרו. נתברר

למפרע שזו היתה פגנת שיחתו ברגעים אחרונים אלה. רבי ישראל כבר הרגיש פנאיה, ששעתו מתקרבת. הוא בודאי היה עסוק במחשבות נעלות בעניני תשובה ובהתשובנות עם קונו, אך בכל זאת נתן את הדעת לאותו משמש ודאג לו - ששם בעת פטירתו יבא ויצטער. למרות יקר הזמן וטרדת המנות הקרב ובא, הוא הקדיש את עתותיו לאילת, להסביר לו בנחת שאין כל חשש להשאיר עם המת, כדי להפיג את פחדו וסבלו.

ערב אחד, בהולכו ברחוב החשוך, ראה לפתע אור מפציע מאחד הבתות. בהביטו, ראה יהודי בעל מלאכה יושב בפתח חניו ועובד. כששאל אותו, מדוע הוא עובד כל כך מאחר, ענה האיש: "כל עוד הנר דולק, אפטר לתקן". רבי ישראל מהר לספר לתלמידיו את שארע עמו. "מבינים אתם?" אמר, "כל עוד הנר דולק - אפטר לתקן". משפט זה הפך למוטו שלו בחיים ולמסר חשוב שהנחיל לתלמידיו.

תלמידים יקרים!
המשנה במסכת אבות אומרת: "אלישע בן אבויא אומר, הלומד ילד למה הוא דומה? לדיו פתובה על נר חדש". ימי הילדות והנערות עוברים-חולפים את להם במהרה, ואינם שבים, וכך גם כל ימי חיותנו כאן בזה העולם. תזכרו תמיד את דברי רבי ישראל זצוק"ל: "כל עוד הנר דולק - אפטר לתקן!"

שירת החיים
פרק שירה ע"פ הספר 'פרק בשיר'
למך שר התורה הגר"ח קניבסקי זצוק"ל

פז. שבולל אומר:

כמו שבולל תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש (תהלים נח)

לארץ כל הגלות הארצה שלנו כאן, כל יהודי באשר הוא, הרי הוא מלא תקנה וצפיה וכמיהה לאותו היום בו יהיה ה' אחד ושמו אחד, ויתגלה ויתגדל ויתקדש שמו וכבוד מלכותו של הבורא בכל העולם. התקנה הזו היא זו שמחזיקה אותנו לארץ כל הדרך רצופת התלאות והצרות.

היהודי, בעל פרוחו, מבין שהעולם הזה הוא פרוזודור לפני הטרקלין, גשטר צר לפני העיר הגדולה, לילה חשוך שלפני היום, הריון שלפני הלידה, רגבון שלפני הפריחה. בסוף הכל נשלחנו כאן כבדי להקין עצמנו אל הקיים הנצחי, וכאן עלינו לעמל ולתקן את עצמנו לקראת הבאות הגדולות והנוראות.

היהודי שחי בתודעה הזו, הרי שקל העולם הזה על כל צרותיו - מקבל פופורציות אחרות, משום שהוא יודע ומבין כי העקר הוא **המשך מאחורה**

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

מבצע "אם תבקשנה ככסף" ממשיך!

כזכור, במסגרת מבצע ההתמדה בסניפי וְשִׁנְנָתָם, קָבְלוּ הַתְּלַמִּידִים פְּרִיטִסִיּוֹת 'נחש' אותן עליהם להחתימים לפי ההצטיינות. תלמידים רבים כבר סימנו את הפרטיסיות וקבלו פרסים יקרי ערך ללא הגרלה על כל פרטיסיה חתומה. לאחר מכן קבלו התלמידים את הפרטיסית ההמשך - פרטיסיות ה'כסף'.

תלמידים שסיימו להחתימים גם את פרטיסיות הכסף, עליהם למסור את הפרטיסיות לראש הסניף ולקבל במקום פרטיסית 'זהב'.

בקרב בעו"ה תערכנה בין התלמידים שסיימו את פרטיסיות הכסף הגרלות רבות על סט הספרים היקרתיים "משנה ברורה המנקד עו וְהַדָּר". פרטים אצל ראש הסניף.

זוכים בכל סניף!

נסים במלים שכתובות על הפרטיסיות המהדרות, ואומרות הכל:

זכרו: כל פרטיסיה מלאה הנה עדות מרגשת על שעות רבות של למוד התורה שהיא טובה מכל סחורה...

מרבין בשמחה

אָזְמַס פּוֹנֵה לְעֵרֹת לְקוֹחֹת:
"הַזְּמַנֹּתַי סִפָּה בְּצִבְעֵי זַיִת,
לְצִלּוֹת הַיָּא הַזְּעֵה בְּצִבְעֵי קְשֵׁרִי?"
עֲנֵה לִי בְּמִלֵּקָב:
"וְכֵן, בַּסִּפָּה כָּכֵן בְּצִבְעֵי זַיִת,
הַיָּא לְךָ יֵצֵא עֵשֶׂי זַיִתִּים
קְשֵׁרִים?"

יוני: "אם לך אים
מטפחת אגמה לים
בשחר, אוק היא
בצא...?"
חוני: "לא יוצא..."
יוני: "הטפה...!"

"תפארת בני אבותם"

מביעים אנו ברגשי גיל ושמחה את ברכתנו קמיה מורנו ראש הכולל הרב הגאון רבי **פנחס בלויא** שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונו בנישואי בנו הבה"ח **שלמה זלמן** נ"ו מבחירי ישיבת תורה בתפארתה עב"ג בת הרה"ג ר' **נתן גרינבאום** שליט"א **יזכו לבנות בית נאמן בישראל!** ההנהלה והאברכים

ברכת מולא טובא וזדיא יאה

נשגור קמיה הרכו הנכבד המסחר ר' **אלחנן פרחי** שליט"א ראש סניף ושינתם לבניך בני הישיבות ביתר עילית לרגל הולדת בנו נ"ו בשעה טובה ומוצלחת **יזכו או"א לאדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים!** ההנהלה והאברכים והתלמידים

המשך "שירת החיים"

מה שמחכה לנו בבוא היום שאחר הלילה, עת תזרח השמש, אז היינו כחולמים.

הרשעים, שחיים בעולם הזה מתוך החלטה כי אין מחיר בפשוטו, הם - לא יזכו לראות את אותו אור גדול, אור הישועה, שיזרח עלינו במהרה בקרוב.

השבול (הוא החמט, אחד משמונת השרצים המנויים בתורה בויקרא יא, כפי שפרש רש"י שם), כפאשר הוא יוצא מנרתיקו והשמש זורחת עליו, הרי הוא נמס והולך (כפרוש רש"י במו"ק ו:). וכך פרש ב'מצודות' את הפסוק שאומר השבול בתהלים: "כמו שבול תמס יחלה... בל חזו שמש", כמו השבול הזה שדרכו להנמס לאור השמש, כך הרשעים לא יראו את השמש - היא אור הישועה.

כשאנו רואים אפוא את השבול ואת טבעו המפלא שטבע בו הבורא, הרי אנו מתמלאים מתדש בתקנות הישועה הגדולה, והשירה שירת הגאולה - עולה מאליה...

מענה רך

הרב יעקב גולדשמידט שליט"א, ושינתם לבניך

שאלה:

אני תלמיד בכיתה ו'. אף פעם לא הייתי טוב בלמודים. אינני יודע מה הסבה לכך אבל זוהי המציאות. האם זה אומר שלא אצליח גם בדברים אחרים בחיים?

תשובה:

כשילד או כל אדם מחליט שאינו מסוגל, זוהי עצת היצר! בדרך כלל הצלחה לא מגיעה בקלות. לפעמים היא מצריכה פחות מאמץ ולפעמים יותר, אך צריך לנסות ולנסות בלי להתאוש, עד שהיא מאירה פנים לאדם. התנאי באבות אומר: "אין לך אדם שאין לו שעה". כל אחד יכול וצריך להצליח. והדבר הגרוע ביותר לאדם הוא, כשהוא מתחיל להאמין שאינו מסוגל. אדם נכון הוא הדבר, שכל אדם נשלח לעולם עם יחידות וכשרונות המיוחדים לו בלבד, ועם שליחות שלו, והקב"ה מכון אותו בהמשך חייו להצליח ביכולותיו המיוחדות, אבל הדרך הפשוטה והישירה לאדם היא להתאמץ להצליח בלמודו ובהנהגותיו, ויתקמו בו בעו"ה דברי חז"ל: "בדרך שאדם רוצה בה מוליכין אותו", והקב"ה יתן לו כוחות וכשרונות. היו גדולי עולם שבגערותם לא הצליחו כלל, אך המשיכו בסבלנות להתאמץ ובסופם גדלו מאוד. חשוב לזכור - להתפלל לאבינו שבשמים כל יום! אין המקום להאריך פאו, אך חזקה על תפלה שאינה שבה ריקם. פמבוך, הדברים אמורים גם לגבי שאלתך על ההצלחה בדברים אחרים, ובעו"ה בכל אשר תפנה תצליח!

שאלות למדור ניתן להשאיר בק(ט)ב, לציין למדור מענה רך, ואין צורך להזדהות

מהו פלי המשכון שמדותיו פוללות שלושה חצאי מדה?

איזה סבא נכבד חיו מספר זרה של שנים? לוי ונכדו עמרם חיו שניהם 137 שנים (שמות ו - טז, כ).

ד. טויטו • א. פרוינד • ד.ש. הלר • י. פרידלנדר • ש. קרמר • ש. מיזליק • ז. מיזליק • ב. ששון • א. שור

